

Jézus Krisztus kinyilatkoztatása – Negyedik szám

Ézsaiás negyvenedik fejezete

Jeff Pippenger

2023-10-23

Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának most feltáruuló üzenete magában foglalja annak a héber szónak az azonosítását, amelyet „igazság”-nak fordítanak, s amely többek között Krisztus jellemét mint az Alfát és az Ómegát jeleníti meg. Az a tény, hogy egy dolog kezdete egy dolog végét jelképezi, áthatja az egész Bibliát, és Krisztus jelleme a Bibliában nyilvánul meg, mert Ő az Ige. Az Alfa és az Ómega Krisztus jellemének az az eleme, amelyet Ő maga nevez meg annak bizonyítékául, hogy Ő Isten.

Ézsaiás negyvenedik fejezete egy olyan prófétai elbeszélés kezdetét jelöli, amely Ézsaiás könyvének végéig, a hatvanhatodik fejezetig tart. Az a Vigasztaló azonosításával kezdődik, akiről Krisztus azt ígéri a tanítványoknak, hogy elküldetik nekik, hogy megvigasztalja őket az ő távoztása miatt; a Vigasztaló eljövetele azonban, miként minden prófécia, tökéletes beteljesedését az utolsó napokban találja meg. Ézsaiásnak és Jézusnak a Vigasztaló megérkezésére vonatkozó azonosítása a száznegyvennégyezer mozgalmának csalódására mutat, amely 2020. július 18-án következett be.

Mindazáltal igazat mondom nektek: jobb nektek, hogy elmenjek; mert ha el nem megyek, a Vigasztaló nem jön el hozzátok; ha pedig eltávozom, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében. János 16:7, 8.

A „bűn, igazság és ítélet” szavak azok, amelyeket a Vigasztaló arra fog használni, hogy „megfeddje” a világot. A „megfeddje”-nek fordított szó magában foglalja a meggyőzés jelentését is. A „bűn, igazság és ítélet” három lépése azt a héber szót jelképezi, amelyet „igazság”-nak fordítanak. Ez a szó a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjéből alkottatott, és ez a szó azt fejezi ki, hogy mindenek Teremtője az első és az utolsó, az Alfa és az Omega. Amikor a Vigasztaló eljön a csalódott száznegyvennégyezerhez, meg fogja őket győzni, majd ezután a világot is, hogy Isten az Alfa és az Omega.

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet — ezt mondja Istenetek. Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és kiáltásotok neki, hogy letelt szolgálatának ideje, hogy bűne megbocsáttatott; mert az Úr kezéből kétszeresen kapott minden bűnéért. Kiáltó szó hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessetek ösvényt a sivatagban a mi Istenünknek. Minden völgy emelkedjék föl, minden hegy és halom alászálljon; legyen az egyenetlen egyenessé, és a bércek síksággá. És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test együttesen meglátja azt, mert az Úr szája szól. Ézsaiás 40:1–5.

Az igerészlet az utolsó Illés-hírnök munkáját azonosítja, amelyet William Miller előképezett, akit Keresztelő János képezett elő, akit Illés képezett elő, és akit Malakiás úgy azonosított, mint azt a hírnököt, aki elkészíti az utat a szövetség hírnöke számára. A végső Illés-mozgalomban, amikor az

Úr elküldi a Vigasztalót, hogy megerősítse azokat, akik csalódtak, és az Úrra várnak a késedelem idején, „megjelenik az Úr dicsősége, és minden test egyaránt látni fogja azt.” Az Úr „dicsősége” az Ő jelleme, és Jézus Krisztus kinyilatkoztatása jellemének ama elemének feltörése, amelyet Alfa és Ómega jelképez. Az első öt vers bevezetése után a „kiáltónak szava a pusztában” ezt kérdezi Istentől: „Mit kiáltok?”

A szózat ezt mondta: Kiáltok! És ő így szólt: Mit kiáltok? Minden test fű, és minden szépsége olyan, mint a mező virága. Megszárad a fű, elhervad a virág, mert az Úr lehelete ráfuvall; bizony, fű a nép. Megszárad a fű, elhervad a virág, de a mi Istenünk beszéde mindörökké megmarad. Ézsaiás 40:6–8.

Krisztus jellemének az Alfa és Omega gyanánt ábrázolt üzenete az iszlám szimbolikájába van helyezve. Ezékiel harminchetedik fejezetében az elszáradt csontok völgyét először egybegyűjtik, majd a négy szél prófétai üzenete által életre keltetik.

„Az angyalok tartják vissza a négy szelet, amelyeket egy dühös, kitörni és az egész föld színén végigvágatni készülő ló szemléltet, pusztulást és halált hozva útjában.

„Aludjunk-e éppen az örökkévaló világ legkülső peremén? Legyünk-e tompák, hidegek és holtak? Ó, bárcsak gyülekezeteinkben Isten Lelke és lehelete fuvatnék az Ő népébe, hogy talpra álljanak és éljenek. Meg kell látnunk, hogy az út keskeny, és a kapu szoros. Ám amikor áthaladunk a szoros kapun, annak tágassága határtalan.” Manuscript Releases, 20. kötet, 217.

A bibliai prófécia haragos lova az iszlám. A haragos lovat visszatartják pusztító munkájának végzésétől, amint azt a négy szélnek négy angyal általi visszatartása jelképezi a Jelenések könyve hetedik fejezetében. Vissza vannak tartva mindaddig, amíg a száznegyvennégyezer el nem pecsételtetik.

És ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, akik visszatartották a föld négy szelét, hogy a szél ne fújjon sem a földre, sem a tengerre, sem egyetlen fára. És láttam egy másik angyalt feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt; és nagy szóval kiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, ezt mondva: Ne ártsatok sem a földnek, sem a tengernek, sem a fáknek, míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgálóit az ő homlokukon. Jelenések 7:1–3.

A négy szél visszatartása az iszlám féken tartását jelképezi mindaddig, amíg Isten népének elpecsételése be nem teljesedik. Az iszlámot a Jelenések könyve a hét trombita közül az utolsó háromként, valamint a három jajként is ábrázolja.

És láttam, és hallottam egy angyalt az ég közepén repülni, aki nagy szóval ezt mondta: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a másik három angyal trombitaszavainak miatt, akik még ezután fognak trombitálni! Jelenések 8:13.

Miután bemutatta a három jajtrombitát, János a kilencedik fejezetben az iszlám jellegzetességeit azonosítja. A kilencedik fejezet negyedik versében egy parancs adatik az iszlámnak, amely Mohamed utáni első vezető, Abubekr történetében teljesedett be.

És megparancsoltatott nekik, hogy ne ártsanak a föld fűvének, sem semmiféle zöld növénynek, sem egyetlen fának sem; hanem csak azoknak az embereknek, akiknek homlokán nincs az Isten pecsétje. Jelenések 9:4.

Uriah Smith Abubekrhez való viszonyát a negyedik verssel hozta összefüggésbe.

„Mohamed halála után a parancsnokságban Abubekr követte őt, Kr. u. 632-ben; aki, mihelyt hatalmát és uralmát kellőképpen megszilárdította, körlevelet küldött az arab törzseknek, amelyből a következő részlet való:”

„„Amikor az Úr harcait vívjátok, viseljétek magatokat férfiakhoz méltóan, hátat nem fordítva; de győzelmetek ne szennyeződjék asszonyok és gyermekek vérével. Pálmafákat ne pusztítsatok, és gabonaföldeket fel ne gyújtatok. Gyümölcsfákat ki ne vágjatok, és a jóságban se tegyetek kárt, kivéve azokat, amelyeket táplálékul levágtok. Ha bármiféle szövetséget vagy egyezséget kötök, tartsátok meg azt, és legyen olyan a szavatok, mint amilyenek mondjátok. És utatok során találni fogtok némely vallásos embereket, akik visszavonultan, kolostorokban élnek, és úgy vélik, hogy azon a módon szolgálnak Istennek; hagyjátok őket békén, se meg ne öljétek őket, se kolostoraikat el ne pusztítsátok. És találtok majd egy másikféle népet is, amely a Sátán zsinagógájához tartozik, és leborotvált tonzúrája van; ügyeljetek arra, hogy koponyájukat hasítsátok ketté, és ne adjatok nekik kegyelmet, míg vagy mohamedánokká nem lesznek, vagy adót nem fizetnek.”” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Uriah Smith továbbá azonosítja az emberek két osztályát, akiket meg kellett különböztetniük azoknak az iszlám harcosoknak, akiket Abubekr küldött, hogy háborút vigyenek Róma ellen. Az egyik osztályt a katolikus szerzetesekkel azonosítja, akik a vasárnapot ünnepelték; a másik osztály pedig azokból állt, akik a hetedik napot ünnepelték. Az iszlámnak csak a napimádókat volt szabad megtámadnia. Számunkra még fontosabb, hogy az emberek, akár vasárnapünneplők, akár szombatünneplők, jelképesen fűként, zöld növényekként és fákként vannak ábrázolva. A hetedik fejezet négy szelet visszatartották attól, hogy a fűre fűjjanak, amíg a szombatünneplők el nem pecsételtettek.

A százhuszonnégyezer mozgalmának hírnöke ezt kérdezi Istentől: „Mit kiáltsak?” Azt a választ kapta, hogy üzenetének az kell lennie, hogy Isten Igéje örökké megáll, és ezt az üzenetet annak a szélnek az összefüggésébe kell helyezni, amely a fűvet éri. Amikor a Vigasztaló elküldeti a százhuszonnégyezerhez, akik csalódtak az iszlámra vonatkozó megíúsult előrejelzés miatt, és akik ezt követően felismerik, hogy a tíz szűz példázatának késedelmi idejében vannak, akkor a Vigasztaló tudatja velük, hogy az az üzenet, amelyet hirdetniük kell, az iszlám szerepének üzenete a bibliai próféciában. A Vigasztaló eljövetele a késedelmi idő történetében arra készíti őket, hogy megálljanak.

És mondta nekem: Embernek fia, állj a lábaidra, és szóllok hozzád. És a lélek belém szállt, amikor szólt hozzám, és talpra állított engem, hogy halljam azt, aki szólt hozzám. Ezékiel 2:1, 2.

Állva jelennek meg, amikor feltámadnak.

És a népekből, törzsekből, nyelvekből és nemzetekből valók három és fél napig nézik az ő holttesteiket, és nem engedik, hogy holttesteik sírba tétessenek. És a föld lakosai örvendeznek rajtuk, vigadnak, és ajándékokat küldenek egymásnak; mert ez a két próféta gyötörte a föld lakosait. És három és fél nap múlva az Istentől való életnek Lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállt azokra, akik látták őket. Jelenések 11:9–11.

A felállás két lépését, majd azután a zászlóként való felemeltetést Ezékiel is ábrázolja a harminchetedik fejezetben. Ezékiel első lépése egybegyűjti a csalódás völgyében levő halott, száraz csontok testrészeit. Ezékiel második lépése a négy szelek üzenete, amely a pecsételés üzenete, amely az iszlám üzenete.

És monda nékem: Embernek fia, vajon megelevenedhetnek-e ezek a csontok? Én pedig mondtam: Ó, Uram Isten, te tudod! És ismét monda nékem: Prófétálj e csontok felől, és mondd nekik: Ti megszáradt csontok, halljátok meg az Úr igéjét! Így szól az Úr Isten ezekhez a csontokhoz: Ímé, lelket bocsátok belétek, hogy megelevenedjete. Inakat adok rátok, húst nevelek rátok, bőrrel borítalak be titeket, és lelket adok belétek, hogy megelevenedjete; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. És én úgy profétáltam, amint parancsolta nékem; és mikor profétáltam, ímé, zúgás lőn, és ímé, zörgés, és egybegyűlének a csontok, mindegyik csont az ő csontjához. És láttam, és ímé, inak valának rajtuk, és hús növekedett, és felülről bőr borítá be őket; de lélek nem vala bennük. És monda nékem: Prófétálj a szélnek, profétálj, embernek fia, és mondd a szélnek: Így szól az Úr Isten: A négy szelek felől jöjj elő, ó lélek, és lehely ezekben a megölettekbe, hogy megelevenedjenek! És úgy profétáltam, amint parancsolta nékem; és beléjük méne a lélek, és megelevenedének, és lábaikra állának: felette igen nagy sereg. Ezékiel 37:3–10.

Ézsaiás ama szakaszában, amelyet jelenleg vizsgálunk, amikor elérkezik a Vigasztaló, talpra állnak, majd egy magas hegyre emeltetnek fel jelvényül, és hirdetik az „örömhírt”, amely a késői eső, a harmadik angyal üzenete.

Ó, Sion, ki örömhírt viszel, menj fel a magas hegyre; ó, Jeruzsálem, ki örömhírt viszel, emeld fel szódat erővel; emeld fel, ne félj; mondd Júda városainak: Ímé, a ti Istenetek! Ímé, az Úr Isten jön erős kézzel, és karja uralkodik érette: ímé, jutalma vele van, és cselekedete öelötte. Mint pásztor, legelteti nyáját: karjára gyűjti a bárányokat, kebelén hordozza őket, és szelíden vezeti a szoptatósokat. Ki mérte meg tenyerével a vizeket, és mérte ki arasszal az eget, és foglalta mértékbe a föld porát, és mérte meg mérlegen a hegyeket, és serpenyőben a halmokat? Ki igazgatta az Úr Lelkét, vagy kioktatta őt mint tanácsadója? Kivel tanácskozott, és ki oktatta őt, és tanította az ítélet ösvényére, és tanította ismeretre, és mutatta meg neki az értelem útját? Ímé, a nemzetek olyanok, mint egy csepp a vederben, és a mérlegnek mint kis pora számíttatnak: ímé, a szigeteket mint igen csekély dolgot emeli fel. És a Libanon nem elég az égésre, és vadja sem elég az égőáldozatra. Minden nemzet semmi öelötte, a semminél és hiábavalóságnál kevesebbnek számíttatnak előtte. Ézsaiás 40:9–17.

Azok, akik előjöttek sírjaikból, zászlóul emeltetnek fel, vagy amint Ézsaiás azonosítja, „magas hegyre” vétetnek. A magas hegy a zászló, és azokat jelképezi, akik az Urat várták a késedelem ideje alatt, amelyet a 2020. július 18-i első csalódás indít el.

Ezer fut egyetlennek feddésére; ötnek feddésére elfuttok mindnyájan, mígnem úgy maradtok, mint egy jelzőoszlop a hegytetőn, és mint egy zászló a halmon. Ezért az Úr késlekedik, hogy megkegyelmezzon nektek, és ezért felmagasztaltatik, hogy irgalmazzon nektek; mert az Úr az ítélet Istene: boldogok mindazok, akik őrá várnak. Ézsaiás 30:17, 18.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében a zászló a mennybe vétetik.

És hallottak egy nagy szózatot a mennyből, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmentek a mennybe felhőben; és ellenségeik látták őket. És ugyanabban az órában nagy földindulás lett, és a város tizedrésze leomlott, és a földindulásban hétezer ember halt meg; a többiek pedig megrémültek, és dicsőséget adtak a menny Istenének. Jelenések 11:12, 13.

A jelenések könyve tizenegyedik fejezete azonosítja, hogy a két tanú ugyanabban az órában emeltetik fel a mennybe, amikor a földrengés bekövetkezik. A földrengés, amely a múlt történelmében a francia forradalom által teljeseedett be, az Egyesült Államoknak a vasárnapi törvénynél bekövetkező felforgatását jelképezi. A zászlójel tehát a vasárnapi törvénynél emeltetik fel, és a zászlójel ezután az egész világnak hirdeti az „örömhírt”.

Világ minden lakói és a földnek minden lakosai, lássátok meg, amikor zászlót emel a hegyeken; és amikor trombitát fú, halljátok meg. Ézsaiás 18:3.

A zászló akkor tárja elé a „jó híreket”, amikor megszólal a „harsona”. A Jelenések könyvének végső harsonai üzenete a hetedik harsona, amely a harmadik jaj, amely az iszlám. Ézsaiás, János és Ezékiel egyaránt az utolsó napokról szólnak, és soha nem mondanak ellent egymásnak.

Isten pecsétje Isten népére a vasárnaptörvény idején kerül.

„Egyikünk sem fogja valaha is megkapni Isten pecsétjét, amíg jellemünkön egyetlen folt vagy szeplő is marad. Ránk van bízva, hogy kijavítsuk jellemünk fogyatékosait, hogy megtisztítsuk a lélek templomát minden szennytől. Akkor hull majd ránk a késői eső, miként a korai eső hullott a tanítványokra pünkösd napján....”

„Mit tesztek, testvéreim, az előkészület e nagy munkájában? Azok, akik a világgal egyesülnek, a világias mintát veszik fel, és a fenevad bélyegére készülnek. Azok pedig, akik nem bíznak önmagukban, akik megalázzák magukat Isten előtt, és a lélek megtisztításával, az igazságnak való engedelmség által élnek, mennyei mintát kapnak, és arra készülnek, hogy homlokukban viseljék Isten pecsétjét. Amikor a rendelet kiadatik, és a bélyeg rányomatik, jellemük örökké tiszta és szeplőtelen marad.” Testimonies, 5. kötet, 214–216.

Noha a rendeletet a vasárnaptörvény idején adják ki, azoknak, akik elnyerik a pecsétet, már a vasárnaptörvény előtt olyan jellemmel kell rendelkezniük, amely alkalmas a pecsét elnyerésére, mert a vasárnaptörvény az a válság, amelyre Isten Igéjének minden válsága előremutat. Ez a tíz szűz példázatában a „válság”, vagy a „kiáltás” éjfélikor.

„A jellem válság idején nyilvánul meg. Amikor az éjféli órán felhangzott a komoly szózat: »Ímé, jó a vőlegény; menjetek ki elébe«, a szunnyadó szüzek felébredtek álmukból, és nyilvánvalóvá lett, kik készültek fel az eseményre. Mindkét csoportot váratlanul érte, de az egyik felkészült volt a szükséghelyzetre, a másíkról pedig kiderült, hogy felkészületlen. A

jellemet a körülmények hozzák felszínre. A válsághelyzetek megmutatják a jellem valódi minőségét. Valamely hirtelen és váratlan csapás, gyász vagy válság, valamely előre nem látott betegség vagy gyötrellem, bármi, ami a lelket szemtől szemben állítja a halállal, feltárja a jellem igazi belső valóságát. Nyilvánvalóvá lesz, van-e valódi hit Isten ígéjének ígéreteiben vagy nincs. Nyilvánvalóvá lesz, hogy a lelket kegyelem tartja-e fenn, és hogy van-e olaj az edényben a lámpással.”

„A megpróbáltatás ideje mindenkihez elérkezik. Hogyan viseljük magunkat Isten próbája és megvizsgálása alatt? Kialszanak-e lámpásaink? vagy továbbra is égve tartjuk azokat? Fel vagyunk-e készülve minden rendkívüli helyzetre a Vele való kapcsolatunk által, aki teljes kegyelemmel és igazsággal? Az öt bölcs szűz nem adhatta át jellemét az öt balga szűznek. A jellemet nekünk mint egyéneknek kell kialakítanunk.” Review and Herald, 1895. október 17.

A bölcs szűzeknek szükségük volt az olajra még a kiáltás felhangzása előtt, mert amikor beköszönt az éjjeli válság, már túl késő megszerezni az olajat.

„A kétségbeesésnek, a háborúnak és a vérontásnak szelleme uralkodik, és ez a szellem fokozódni fog egészen az idők legvégéig. Mihelyt Isten népe elpecsételtetik homlokán,—nem valamiféle látható pecsétről vagy jelről van szó, hanem az igazságban való megszilárdulásról, mind értelmileg, mind lelkileg, úgyhogy többé nem mozdíthatók ki abból,—mihelyt Isten népe elpecsételtetik és felkészítettetik a megrázásra, az el fog jönni. Valóban, már el is kezdődött; Isten ítéletei immár a földön vannak, hogy figyelmeztetést adjanak nekünk, hogy tudjuk, mi következik.” Manuscript Releases, 1. kötet, 249.

Isten pecsétje az igazságban való megszilárdulás, mind értelmileg, mind lelkileg. Ezt a pecsétet nem lehet látni, de a zászló látható lesz, mert ez az egyetlen módja annak, hogy a világ figyelmeztetést kapjon. Ezért van egy időszak, amikor a pecsét nem látható, amelyet a vasárnaptörvény követ, amikor a pecsétnek láthatóvá kell válnia.

„A Szentlélek munkája az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A világ csak úgy figyelmeztethető, ha látja, hogy azok, akik hisznek az igazságban, az igazság által megszentelődtek, magasztos és szent elvek szerint cselekednek, és emelkedett, fennkölt értelemben megmutatják a választóvonalat azok között, akik megtartják Isten parancsolatait, és azok között, akik lábbal tiporják azokat. A Lélek megszentelő munkája jelzi a különbséget azok között, akik Isten pecsétjét hordozzák, és azok között, akik hamis nyugalomnapot tartanak. Amikor eljön a próba, világosan megmutatkozik majd, hogy mi a fenevad bélyege. Ez a vasárnap megtartása. Azok, akik az igazság meghallása után továbbra is szentként tekintenek e napra, a bűn emberének jegyét viselik, aki azt gondolta, hogy megváltoztathatja az időket és a törvényt.” Bible Training School, 1903. december 1.

A vasárnapi törvény előtt elnyerendő pecsét Krisztus jellemének teljes kifejlődése, és ez láthatatlan, kivéve az angyalok számára. A vasárnapi törvény idején látható pecsét azoké, akik megtartják a hetednapi szombatot, mert ez Isten népének pecsétje, avagy jele.

Te pedig szólj Izráel fiaihoz, mondván: Bizony az én szombatjaimat megtartsátok; mert jel az énköztem és tiköztetek nemzedékeiteken át, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki

megszentellek titeket. 2Mózes 31:13.

A száznegyvennégyezer elpecsételése 2020. július 18-án kezdődött, és a vasárnapi törvény előtt be kell fejeződnie.

Ti, a világ minden lakói és a föld minden lakosai, lássátok meg, amikor zászlót emel a hegyeken; és amikor megfújja a kürtöt, halljátok meg. Ézsaiás 18:3.

A most feltört hét mennydörgés azonosítja, hogy a száznegyvennégyezer története annak az üzenetnek a hirdetésére irányuló munka, amely a harmadik jaj trombitái figyelmeztetésének összefüggésébe van helyezve. Az iszlám trombitája a bibliai próféciában az, amelyet a sírból felemelt zászló szólaltat meg.

Minden reformvonal négy útjelzője, amelyek egybeesnek az 1840-től 1844-ig terjedő történelem négy útjelzőjével, megállapítják, hogy minden egyes reformvonal mind a négy lépése mindig ugyanazzal a témával rendelkezik. A száznegyvennégyezer történetében az első útjelző, amelyet 1840-től 1844-ig terjedő időszak jelképezett, az üzenet felhatalmazása volt 2001. szeptember 11-én. Az az útjelző az iszlám volt. A száznegyvennégyezer párhuzamos történelmének második útjelzője a 2020. július 18-i csalódás volt. Az az útjelző az iszlámra vonatkozó olyan előrejelzés volt, amelyet az idő alkalmazása megrontott. A harmadik útjelző, amely az Éjféli Kiáltást jelöli, az iszlámra vonatkozó sikertelen előrejelzés helyreigazítása. A helyreigazítás az idő alkalmazásának elvetését jelképezi. A negyedik útjelző a vasárnaptörvény, ahol a felemelt zászló megfújja a hetedik trombitát, amely a harmadik jaj, amely az iszlám.

Ézsaiás negyvenedik fejezete kijelöli a következő huszonhat fejezet kiindulópontját. Ez a kiindulópont a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében található, amikor a két próféta, akik gyötörték a népeket, újra életre kel. A Vigasztaló feltámasztja őket, talpra állítja őket, és ezt követően felemeltetnek a mennybe. Ézsaiás az Illés-követet a pusztában kiáltó szóként azonosítja. Az a követ ezután megkérdezi, mi legyen az üzenete, és prófétái jelképezésben azt a választ kapja, hogy az iszlám üzenete trombitás figyelmeztetés, amelyet a zászló hirdet ki. Ám az egyetlen módja annak, hogy az iszlámot az utolsó napok figyelmeztető trombitájaként lehessen bemutatni, az, ha az elmúlt idők iszlámját azonosítjuk. Az iszlám kezdete, amint azt a milleriták értették, és amint azt Habakuk két szent táblázatán szemléletesen ábrázolták, fel kell hogy használásra kerüljön a harmadik jaj iszlámjának azonosítására.

Lélekben voltam az Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot hallottam, olyat, mint egy trombita hangja. Jelenések 1:10.

János a Jelenések könyvében egy trombita szavát hallotta maga mögött, és János azt a száznegyvennégyezeret jelképezi, akik egy, a múltból szóló hangot hallanak. A János mögött hallatszó hang, vagyis a múltból felhangzó trombitaszó jelképe, azt az úttörői megértést képviseli, hogy a trombiták Isten ítéletei voltak a vasárnapünneplés ellen. Az első négy trombita a pogány Róma ellen hangzott el, válaszul az első, Konstantin által Kr. u. 321-ben kibocsátott vasárnaptörvényre. Az ötödik és hatodik trombita, vagyis az első és a második jaj, Isten ítéleteit jelképezik a pápai Róma ellen, miután az is vasárnaptörvényt hozott az Orléans-i zsinaton Kr. u.

538-ban. Az iszlám harmadik jajsza akkor érkezik el, amikor az Egyesült Államokban meghozzák a vasárnaptörvényt. Akkor emeltetik fel a zászlójel, és azonosítja az iszlám prófétai szerepét, az iszlám kezdeti szerepe alapján.

A zászló által hirdetett üzenet csak akkor alapozható meg, ha az üzenet az Alfa és Ómega összefüggésébe kerül. E bevezetés után Ézsaiás negyvenedik fejezetében Istennek mint az Alfa és Ómegának a legerőteljesebb és legközvetlenebb bibliai bemutatása több egymást követő fejezetben tárul elénk. E fejezetek jelentik Ézsaiás részéről Jézus Krisztus kijelentésének bemutatását, amelyet „adott néki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgáinak, amiknek meg kell lenniök hamar; és elküldvén azt az ő angyala által, megjelenté az ő szolgájának, Jánosnak”, aki azt „könyvbe” írta, és elküldte „a hét gyülekezetnek”.

Ézsaiás következő fejezeteit a következő cikkben fogjuk megvizsgálni.

Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálás beszédeit, és megtartják azokat, amelyek meg vannak írva abban; mert az idő közel van. Jelenések 1:3.